

enhver. Det, der interesserer os, er ikke disse tal, men det er netop, at de arbejdsløse kan fornemme, at vi tænker på, hvordan vi kan skaffe dem en mening i tilværelsen.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Når man lyttede til fru Annette Justs ordførertale, kunne man meget nemt få den fornemmelse, at man i Fremskridtspartiet er totalt uvidende om, hvad der foregår uden for dette hus' vægge.

Der blev rejst en række spørgsmål. Fru Annette Just var inde på spørgsmålet om lempeligere muligheder til erhvervslivet. Jamen for søren da, hvad er det, vi diskuterer her i dag? Vi har jo netop hele diskussionen om den arbejdskraft, som er til rådighed for erhvervslivet. En af de meget, meget vigtige ydelser, som samfundet leverer til erhvervslivet, er jo, at der står en veluddannet arbejdskraft parat til hele tiden at træde ind, hver eneste gang der opstår et hul. Det er en meget, meget vigtig faktor; det er en meget, meget vigtig ydelse til erhvervslivet.

Hvem er det, der stiller disse kvalitetskrav? Ja, det lød faktisk, som om det var mig eller Folketinget, at det var os her, der stillede kvalitetskravene til dem, der nu skulle i gang med en uddannelse eller var i gang med en uddannelse. Jeg vil sige til fru Annette Just, at det er det ikke. Det er omverdenen uden for dette hus, der formulerer kvalitetskravene. Det er ikke den ledige, det er ikke den enkelte, der formulerer kvalitetskravene. Det er erhvervslivet. Det er dem, der har behov for at få arbejdskraften, der formulerer det.

Vi kan se i hver evig eneste stillingsannonce, der opslås, at der er et kilometerlangt krav med hensyn til, hvad det er, virksomhederne ønsker at medarbejderne skal kunne. Det er erhvervslivet bredt, det er samfundet, der stiller disse krav; det er ikke Folketinget. Og det skal det heller ikke være; det skal være samfundet. Men vi skal sikre, at der er et uddannelsesværktøj, som kan bruges til at honorere de krav, som samfundet stiller.

Så vil jeg i øvrigt godt slutte af med at sige: Vi taler så meget om behov. Det kunne jo være spændende, om man i den borgerlige lejr her i huset kunne præstere en eller anden undersøgelse, der gik præcis den modsatte vej og kunne dokumentere, at det behov, som er diskuteret så meget, ikke er til stede. Jeg ville godt se, hvor mange arbejdsgivere der ville sige: Vi har ikke det behov.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Annette Just virkede overrasket over, at jeg sagde, at værdier kun skabes ud af produktionen. Jeg er meget ked af, at det var en overraskelse, for jeg håber da, at alle forventer, at jeg kun kan have den opfattelse. Det er jo tåbeligt at mene det modsatte, og jeg vil da synes, det var noget underligt noget at tro, at jeg er tåbelig.

Det er i øvrigt ligegyldigt, hvilken økonomisk teori man holder, om det er Adam Smith's gamle liberalistiske teorier eller det er Karl Marx' socialistiske teori og marxistiske økonomiske teori; alle bygger på, at værdier kun skabes ud af produktionen. Så det er da indlysende.

Det, der var min pointe, var, at i stedet for at sige, at man finansierer det over staten, hvor pengene kommer fra indkomstskatten, altså ud af en løn, kunne man lige så godt sige: Vi går direkte til produktionen, for det er dér, den er skabt, i stedet for at man skal have alle mellemledene.

Så har jeg et spørgsmål til fru Annette Just. Den meget nedladende bemærkning om bløde kvalifikationskrav, hvad er det for noget, altså de dér bløde ting? Er det højskolerne, altså daghøjskoler eller folkehøjskoler, oplysningsforbundenes og aftenskolerens virksomhed? Hvad er det for noget? Men altså helt specifikt: Er højskolen omfattet af de »bløde« kvalifikationskrav, som man er så nedsættende i sit tonefald over for?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Ja, nu har jeg fået en del spørgsmål.

Først og fremmest vil jeg sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at der overhovedet ikke er noget problem med hensyn til det, som hr. Jan Køpke Christensen sagde tidligere på dagen, og så det, jeg sagde. Det, jeg talte om, var blot ikke præcis det samme som det, hr. Jan Køpke Christensen talte om. Jeg talte om de erhvervsrelaterede uddannelser, hvor det ville være en god idé at sammenlægge og få et samarbejde i stand, frem for at vi gør det så besværligt for dem, der har brug for det, at det rent faktisk ikke kan lade sig gøre, medmindre man har en sagsbehandler i hånden til at fortælle én, hvad det er, man nu gerne vil.

Jeg ønsker, at vi skal have samarbejde, således at vi også får benyttet og udnyttet ressourcerne optimalt. Det vil vi godt være med til at prøve at se på.